

Pasaje din MANA

4 martie

Ps. 12:6:

6 Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ și curățit de șapte ori.

Ps. 19:8:

8 Orânduirile Domnului sunt fără prihană și veselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii.

Ps. 24:3-5:

3 Cine va putea să se suie la
muntele Domnului? Cine se va
ridica până la Locul Lui cel Sfânt?

4 Cel ce are mâinile nevinovate
și inima curată, cel ce nu-și dedă
sufletul la minciună și nu jură ca
să înșele.

5 Acela va căpăta
binecuvântarea Domnului, starea
după voia Lui, dată de
Dumnezeul mântuirii lui.

Ps. 119:40:

40 Iată, doresc să împlinesc
poruncile Tale: fă-mă să trăiesc
în neprihănirea cerută de Tine!

Prov. 15:26:

26 Gândurile rele sunt urâte
Domnului, dar cuvintele
prietenoase sunt curate înaintea
Lui.

Prov. 20:9:

9 Cine poate zice: „Mi-am curățit
inima, sunt curat de păcatul
meu”?

Mat. 5:3-12:

3 „Ferice de cei săraci în duh,
căci a lor este Împărăția cerurilor!
4 Ferice de cei ce plâng, căci ei

vor fi mângâiați!

5 Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!

6 Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

7 Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

8 Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

9 Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!

10 Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

11 Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră!

12 Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigonit pe prorocii care au fost înaintea de voi.

Ioan 15:9-17:

9 Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi.

Rămâneți în dragostea Mea.

10 Dacă păziți poruncile Mele,

veți rămâne în dragostea Mea,
după cum și Eu am păzit
poruncile Tatălui Meu și rămân
în dragostea Lui.

11 V-am spus aceste lucruri
pentru ca bucuria Mea să
rămână în voi și bucuria voastră
să fie deplină.

12 Aceasta este porunca Mea:
Să vă iubiți unii pe alții cum v-am
iubit Eu.

13 Nu este mai mare dragoste
decât să-și dea cineva viața
pentru prietenii săi.

14 Voi sunteți prietenii Mei dacă
faceți ce vă poruncesc Eu.

15 Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.

16 Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.

17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.

1 Tim. 1:5:

5 Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun și dintr-o credință neprefăcută.

1 Tim. 3:9:

9 ci să păstreze taina credinței într-un cuget curat.

2 Tim. 2:22:

22 Fugi de poftele tinereții și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.

Rom. 12:9-21:

9 Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine.

10 Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.

11 În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului.

12 Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruți în rugăciune.

13 Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți.

14 Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc: binecuvântați și nu blestemați.

15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng.

16 Aveți aceleași simțăminte unii față de alții. Nu umblați după lucrurile înalte, ci rămâneți la cele smerite. Să nu vă socotiți singuri înțelepți.

17 Nu întoarceți nimănui rău pentru rău. Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor.

18 Dacă este cu putință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

19 Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu, căci este scris: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul.

20 Dimpotrivă, „dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci, dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui.”

21 Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.

1 Cor. 13:1-13:

1 Chiar dacă aș vorbi în limbi

omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.

2 Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.

3 Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.

4 Dragostea este îndelung
răbdătoare, este plină de
bunătate, dragostea nu
pizmuiește, dragostea nu se
laudă, nu se umflă de mândrie,
5 nu se poartă necuviincios, nu
caută folosul său, nu se mânie,
nu se gândește la rău,
6 nu se bucură de nelegiuire, ci
se bucură de adevăr,
7 acoperă totul, crede totul,
nădăjduiește totul, suferă totul.
8 Dragostea nu va pieri
niciodată. Prorociile se vor
sfârși; limbile vor înceta;
cunoștința va avea sfârșit.

9 Căci cunoaștem în parte și
prorocim în parte,

10 dar, când va veni ce este
desăvârșit, acest „în parte” se va
sfârși.

11 Când eram copil, vorbeam ca
un copil, simțeam ca un copil,
gândeam ca un copil; când m-
am făcut om mare, am lepădat
ce era copilăresc.

12 Acum, vedem ca într-o
oglinză, în chip întunecos; dar
atunci, vom vedea față în față.
Acum, cunosc în parte; dar
atunci, voi cunoaște deplin, așa
cum am fost și eu cunoscut pe

deplin.

13 Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea, dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

2 Cor. 6:8:

8 în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine.

Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul;

Col. 3:12-17:

12 Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de

îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.

13 Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.

14 Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.

15 Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți

recunoscători.

16 Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.

17 Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

Evr. 11:2,39:

2 Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie. ...

...

39 Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit,

1 Ioan 4:7-21:

7 Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8 Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că

Dumnezeu este dragoste.

9 Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.

10 Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

11 Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții.

12 Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe

alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.

13 Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.

14 Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii.

15 Cine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el, și el, în Dumnezeu.

16 Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi.

Dumnezeu este dragoste și cine

rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

17 Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta, astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi, pentru ca să avem deplină încredere în ziua judecării.

18 În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste.

19 Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.

20 Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu” și urăște pe fratele său este un mincinos, căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede?

21 Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu iubește și pe fratele său.

Prov. 22:1:

1 Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare și a fi iubit prețuiește mai mult decât

argintul și aurul.

Ecl. 7:1:

1 Mai mult face un nume bun
decât untdelemnul mirositor, și
ziua morții decât ziua nașterii.